

Sygn. akt I C 1623/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołącka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2018 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa A. K.

przeciwko(...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 8.800,00 zł (osiem tysięcy osiemset złotych 00/100), z odsetkami ustawowymi za opóźnienie poczynając od dnia 28 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 442,50 zł (czterysta czterdzieści dwa złote 50/100), tytułem opłaty od pozwu, kwotę 2.134,03 zł (dwa tysiące sto trzydzieści cztery złote 03/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 88,50 zł (osiemdziesiąt osiem złotych 50/100), tytułem opłaty od zażalenia;

IV. zasądza od powódki A. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1.476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 00/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 1.465,00 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt pięć złotych 18/100), tytułem wydatków;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie od powódki A. K. kwotę 70,58 zł (siedemdziesiąt złotych 58/100) i od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 101,59 zł (sto jeden złotych 59/100), tytułem wydatków.

SSR Halina Ostafińska-Kołącka

Sygn. akt: I C.1623)16 Uzasadnienie

Powódka A. K. wnosila o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 15.000 złotych, tytułem odszkodowania, z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 26 lipca 2016 roku w G. na ulicy (...) doszło do kolizji drogowej pomiędzy samochodem osobowym H. nr rej. (...), w którym jako pasażerka podróżowała powódka a kierował nim G. S., a samochodem ciężarowym S. nr rej. (...) kierowanym przez I. S..

Zdaniem powódki samochód H. włączył się do ruchu wyjeżdżając z dawnej jednostki wojskowej na prawy pas ruchu natomiast samochód S. wjeżdżał z wiaduktu nad (...) i jechał lewym pasem (...). Kierowca pojazdu H. upewniwszy się,

że pas ruchu na który ma wjechać jest wolny rozpoczął manewr wjazdu na drogę. W tym samym czasie kierujący pojazdem S. rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu nie włączając kierunkowskazu i przekraczając linię ciągłą. W tym momencie doszło do kolizji pomiędzy prawidłowo włączającym się do ruchu pojazdem H. i zmieniającym pas ruchu pojazdem S.. Uszkodzenia pojazdu H. były rozległe i koniecznym stało się wezwanie pomocy drogowej celem odholowania pojazdu. Kierowca pojazdu S. I. S. złożył oświadczenie, że do powstania wypadku doszło w wyniku przekroczenia przez niego linii ciągłej. Pozwany początkowo uznał swoją odpowiedzialność i zaoferował wypłatę odszkodowania w kwocie 11.100 złotych a następnie zmienił stanowisko i poinformował, że do wypadku doszło wyłącznie z winy kierowcy pojazdu H..

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, że kierujący pojazdem S. nie ponosi winy za spowodowanie wypadku. Zdaniem pozwanego pojazd S. rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu zaraz po zakończeniu linii ciągłej dzielącej pasy ruchu. Do zderzenia doszło wtedy kiedy pojazd H. znajdował się w skrócie wyjeżdżając z ulicy podporządkowanej. Gdyby pojazd S. zmienił pas ruchu wcześniej najeżdżając na linię ciągłą to niewątpliwie doszłoby do uszkodzenia pojazdu H. ale raczej w części tylnej a nie bocznej na wysokości słupka. Kierujący pojazdem H. powinien zachować szczególną ostrożność wyjeżdżając z drogi podporządkowanej i ustąpić drogę pojazdom poruszającym się po drodze z pierwszeństwem przejazdu.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 26 lipca 2016 roku w G. na (...)doszło do kolizji drogowej. I. S. kierujący pojazdem marki S. nr rej. (...)nie zachował szczególnej ostrożności wykonując zmianę pasa ruchu w miejscu niedozwolonym i przejeżdżając linię ciągłą dzielącą sąsiadujące pasy ruchu oraz nie ustępując pierwszeństwa pojazdowi marki H.(...), który wjechał już na prawy pas ruchu. Kierowca samochodu powódki marki H. G. S. wjeżdżał na prawy pas ruchu, na którym nie poruszały się inne pojazdy a linia ciągła dzieląca pas prawy z lewym pasem po którym jechał samochód S., zabraniała zmiany pasa ruchu. Nie miał również możliwości uniknięcia kolizji ponieważ, gdy pojazd S. zaczął zmieniać pas ruchu, to pojazd H. już wjechał na prawy pas ruchu i nie mógł widzieć samochodu S., który był jeszcze na lewym pasie ruchu za pojazdem H..

W momencie zderzenia kierowca samochodu S. uderzył prawym przednim kołem w przedni lewy bok pojazdu H..

Wartość uzasadnionych i celowych kosztów naprawy samochodu powódki w celu przywrócenia stanu technicznego i walorów estetycznych do stanu sprzed nastąpienia szkody, przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nowych fabrycznie tzw. serwisowych, nie powinien przekraczać kwoty 25.229,55 złotych. Do naprawy mają zastosowanie stawki robocizny za jedną roboczogodzinę w wysokości 100 złotych za prace blacharsko- mechaniczne i 109 złotych za prace lakiernicze.

Przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nowych fabrycznie tzw. zamiennych, alternatywnych lub zastępczych przy zastosowaniu kryterium ich doboru najlepszej jakości i najniższej ceny oraz części oryginalnych, jeżeli tzw. części zastępcze nie występują, koszt naprawy samochodu powódki nie powinien przekraczać kwoty 24.587,04 złotych. Również tutaj do naprawy zastosowanie mają stawki za jedną roboczogodzinę po 100 złotych za prace blacharsko - mechaniczne i 109 złotych za prace lakiernicze.

Wartość rynkowa pojazdu powódki marki H. (typ)model (...) w stanie nieuszkodzonym na dzień nastąpienia szkody tj.26.07.2016 roku wynosiła 16.500 złotych.

Zarówno przy zastosowaniu do naprawy części tzw. serwisowych jak i części alternatywnych najlepszej jakości koszt naprawy pojazdu znacznie przekracza wartość rynkową pojazdu. Natomiast wartość rynkowa pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 7700 złotych.

(akta szkodowe k. 41, zeznania świadka I. S. k.45-46, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego W. Z. - k.77-94, opinie uzupełniające biegłego k.159-161 i k. 187-193 i opinia ustna biegłego k. 215).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych akt szkodowych, zeznań świadka I. S. oraz opinii biegłego sądowego W. Z., która to opinia w ocenie Sądu sporządzona jest profesjonalnie i wyczerpująco i nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Poza sporem jest, że w dniu 26 lipca 2016 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której został uszkodzony samochód powódki marki H. przez kierowcę samochodu marki S. ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela.

Kwestia sporna sprowadza się do ustalenia, kto z uczestników kolizji ponosi winę za jej spowodowanie.

W ocenie Sądu winę za spowodowanie wypadku komunikacyjnego ponosi wyłącznie kierowca samochodu marki S. I. S.. Sąd swoją ocenę w tej mierze oparł na opinii biegłego sądowego W. Z..

Bezpodstawne przy tym są zarzuty pozwanego jakoby kierowca samochodu S. rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu zaraz za zakończeniem linii ciągłej dzielącej oba pasy ruchu.

Należy zwrócić uwagę na to, że świadek I. S. zeznał, że jechał ulicą (...) z prędkością 40 km./godz. Przed zmianą pasa ruchu patrzył w lusterko boczne prawe czy na wprost na prawym pasie nie jadą inne samochody. Zjeżdżając na prawy pas ruchu przekroczył końcówkę linii ciągłej dzielącej oba pasy. Nie widział samochodu H. z którym się zderzył. Uderzył prawym przednim kołem w przedni lewy bok pojazdu H..”

Fakt, że pojazd S. przekroczył linię ciągłą wynika nie tylko z oświadczenia kierowcy pojazdu S. ale również z analizy i symulacji przebiegu zdarzenia dokonanej przez biegłego sądowego W. Z..

Według biegłego ponadto mało prawdopodobne jest aby kierujący pojazdem S. jechał z prędkością 40 km./godz. lub niższą. Biegły do analizy czasowo-przestrzennej przyjął, że pojazd S. jechał z prędkością 45 km./godz. a pojazd H. dojeżdżał do ulicy (...) z prędkością 10 km./godz. Biegły zaznaczył, że w aktach szkodowych brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających ustalić rzeczywistą prędkość z jaką jechały pojazdy przed zderzeniem. Jednak zdaniem biegłego szereg symulacji z różnymi prawdopodobnymi prędkościami doprowadza do identycznego wniosku.

Sąd podziela stanowisko biegłego, że nie ma żadnych podstaw do stwierdzenia, że kierujący pojazdem H. naruszył jakiegokolwiek zasady ruchu drogowego, czy popełnił błędy w taktyce lub technice kierowania pojazdem. Kierowca samochodu H. G. S. włączając się do ruchu i wjeżdżając na drogę publiczną zachował szczególną ostrożność i ustąpił pierwszeństwa innym pojazdom jadącym prawym pasem ruchu na który wjeżdżał. Linia ciągła oddzielająca prawy pas ruchu od lewego pasa ruchu, którym jechał samochód S., zabraniała zmiany pasa ruchu i żaden pojazd nie miał prawa zjechać na prawy pas przed miejscem włączania się do ruchu pojazdu H..

Brak jest więc podstaw do przyjęcia stanowiska pozwanego, że kierujący pojazdem H. nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi S. który był w ruchu oraz, że nie zachował szczególnej ostrożności ponieważ gdy wjeżdżał na prawy pas ruchu to pojazd S. jechał lewym pasem. G. S. prowadzący samochód H. również nie mógł uniknąć kolizji ponieważ gdy pojazd S. zaczął zmieniać pas ruchu to pojazd H. już wjechał na prawy pas ruchu i nie mógł widzieć pojazdu S., który był z tyłu na lewym pasie ruchu.

Jeżeli pozwany nie zgadzał się z ustaleniami biegłego W. Z. w opinii nic nie stało na przeszkodzie aby złożył wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego na okoliczności ustalenia przyczyn kolizji drogowej, czego pozwany nie uczynił.

Wbrew zarzutom pozwanego biegły również nie zakwalifikował do wymiany przekładni kierowniczej oraz belki zawieszenia, co wynika z jego ustnej opinii uzupełniającej złożonej do akt sprawy.

Biegły wypowiedział się, że brak widocznych zewnętrznych uszkodzeń przekładni kierowniczej przy uszkodzeniach zawieszenia przedniego lewego mogło spowodować uszkodzenie przekładni ale weryfikację w tym zakresie można było przeprowadzić po jej wymontowaniu i demontażu. Technologia naprawy przewiduje wymianę zawiasów drzwi

jeżeli drzwi uległy uszkodzeniu. Zawiasy maski silnika przy ich wymianie nie podlegają lakierowaniu a montuje się je z powłoka lakierniczą. Brak widocznych zewnętrznych uszkodzeń ramy pomocniczej nie pozwalał na jej wymianę. Zwrotnica przednia lewa zakwalifikowana do wymiany nie zawiera w sobie piasty i łożyska.

Wprawdzie zakwalifikowanie do wymiany przekładni kierowniczej oraz belki zawieszenia przedniego spowodowałoby obniżenie wartości pojazdu w stanie uszkodzonym do kwoty 7100 złotych, ale skoro biegły nie widział podstaw do zakwalifikowania tych części do wymiany Sąd przyjął wartość samochodu w stanie uszkodzonym na kwotę 7.700 złotych.

Nie ma to zresztą większego znaczenia ponieważ naprawa samochodu jest technicznie i ekonomicznie nieuzasadniona, co wynika również z opinii biegłego sądowego W. Z..

Zdaniem biegłego wartość rynkowa samochodu na dzień nastąpienia szkody wynosi 16.500 złotych zaś wartość samochodu w stanie uszkodzonym wynosi 7.700 złotych. Różnica zatem wynosi 8.800 złotych (16.500 – 7.700) i taką kwotę pozwany powinien wypłacić powodowi.

Zasadne jest również zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki odsetek ustawowych za opóźnienie od 28 sierpnia 2016 roku.

Powódka bowiem zgłosiła szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi 28 lipca 2016 roku.

Zgodnie z przepisem art. 817 par.1 kc. „Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku”.

Zatem powódka może żądać odsetek ponieważ pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia (art.481 par.1 kc.).

Dlatego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8.800 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 28 sierpnia 2016 roku a w pozostałym zakresie powództwo oddalić.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 822 par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Powódka wygrała sprawę w 59%. Pozwany ma więc obowiązek zwrócić powodce kwotę 442,50 złotych, tytułem opłaty sądowej od uwzględnionego roszczenia, kwotę 2134,03 złote, tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 88,50 złotych, tytułem opłaty od zażalenia.

Na wydatki poniesione w toku niniejszego postępowania składają się wy nagrodzenie biegłego za sporządzenie opinii w wysokości 3573,19 złotych i koszty podróży świadka I. S. w wysokości 172,17 złotych.

Na poczet wydatków pozwany wpłacił zaliczkę w wysokości 4000 złotych. Ponieważ powódka w 41% sprawę przegrała powinna zwrócić pozwanemu kwotę 1465 złotych, tytułem poniesionych wydatków i kwotę 1476 złotych, tytułem kosztów zastępstwa procesowego.